

Förslag om utskottsinitiativ om tilläggsdirektiv till utredning om utlänningsärenden enligt Lagen om särskild utlänningskontroll.

Lag (1991:572) om särskild utlänningskontroll är en vital del av möjligheten till att garantera säkerhet och trygghet för Sverige och våra medborgare. Under hösten har det upprepade gånger uppmärksammats att regeringens agerande gällande terrorism och extremism i allmänhet, och lagen om särskild utlänningskontroll i synnerhet är betingat av senfärdighet och obenägenhet till meningsfull reform.

Sverigedemokraterna har länge identifierat de problem som finns med LSU, vilket även Säkerhetspolisen uppmärksammade regeringen på 2017. De utredningsdirektiv som tillslut följde är tyvärr inte tillräckligt utformade för att bemöta de problem som lagen och dess tillämpning visar på. Därför har Sverigedemokraterna återkommande motionerat om diverse ändringar som skulle medföra en effektivare tillämpning av lagen i sin helhet.

Det har dock under hösten visat sig att det finns än större problem än förväntat med verkställigheten av utvisningsbeslut enligt LSU. Av de sex islamister som regeringen beslutade utvisa kunde ingen utvisning verkställas. Regeringen saknar vidare konkreta hjälpmedel och åtgärder att vidta för att avhjälpa dessa verkställighetshinder. I svaret på en skriftlig fråga kunde inte statsrådet Damberg svara på hur många verkställighetshinder som avhjälpats, på grund av att det riskerade arbetet med detsamma. Trots detta kunde Ekot den 16 december avslöja att inte ett enda verkställighetshinder hade avhjälpats under de senaste 15 åren. Det är både ett underbetyg till lagen som sådan och de regeringar som hittills varit ansvariga för detta, men för den sittande regeringen och dess agerande i synnerhet. Det finns på denna grund väl underbyggda anledningar att rikta konkreta förslag till åtgärder, då de självmant inte vidtar sådana.

Regeringen bör utreda hur ett system med avhjälpande av verkställighetshinder kan genomföras. Sverigedemokraterna har tidigare föreslagit att ett sådant kan utformas i linje med vad Förenade Konungariket Storbritannien och Irland har, med så kallade "deportation with assurances". Detta bör vara en utgångspunkt i ett sådant arbete. Man bör vidare utreda vilka medel som Sverige kan nyttja i syfte att nå sådana avtal, huruvida det påkallar indraget bistånd i aktuella fall, alternativt ekonomiska eller andra påtryckningar. Då regeringen självmant inte vidtar åtgärder i syfte att få sådana regelverk på plats, och tillsynes inte när någon framgång med avhjälpandet på annat vis bör detta genomföras, och detta bör ges regeringen tillkänna.

Samtidigt som verkställighetshindren för de islamister som skulle utvisas konstaterades släpptes dessa ur förvar. De kan i vissa fall åläggas med anmälningsplikt och till del kontrolleras med hemliga tvångsmedel. Detta måste anses alldeles för givmilt när det gäller personer som borde utvisats med hänsyn till rikets säkerhet. Regeringen bör primärt utreda hur förvar kan nyttjas under längre tid än det görs idag, samt mer ingripande åtgärder då internationella konventioner explicit hindrar längre förvar.

Storbritannien har även ett system gällande detta som kan fungera som vägledning i hur detta kan utformas. "Restricted Leave Policy" ligger till grund för restriktioner som kan åläggas de som ska, eller skulle, utvisas. Det kan röra sig om att personen inte får bosätta sig var som helst, röra sig fritt i vissa riskområden, eller liknande. Sverige bör utreda ett liknande system där utgångspunkten bör vara att utvisningsdömda enligt LSU kan beläggas med restriktioner, utformade efter de individuella riskfaktorerna. Exempelvis bör radikala imamer inte få besöka moskéer eller andra platser där deras extremistiska ideologi kan spridas. Vidare bör både tid och plats de annars får besöka och tillgång till

internet begränsas. Kontroll av detta kan ske genom elektronisk fotboja och hemliga tvångsmedel, vilket torde anses mer effektivt än den anmälningsplikt som gäller idag.

Med anledning av det ovan anförda bör utskottet föreslå riksdagen att tillkännage regeringen att utreda de förslag som redogjorts för. Detta kan ske inom ramen för tilläggsdirektiv till utredningen om utlänningsärenden med säkerhetsaspekter, eller genom att skyndsamt tillsätta en ny utredning med direktiv som omfattar detsamma.

Adam Marttinen (SD)